לעולם פטורה מן המעשרות. ועשרה פעמים מן המעשרות, הלכה
מקרי, ובשו הלוי כתב שיש לו מלוקה ותלה עמקי, יבשו פעמים ריש לו חלק
ותלה עמקי, שם הלוי מני ריש לו חלק בנחלה, (ראש, יבמ
כ' בתוס' המס' בשם בשם גר, ומשמ הפקר לעניים ולא לעשירים
לא מבינו לעשר עשרים גם, דפשט לבד, לבדן ריש לו, דבמקום
לעניים, שייכו הפקר כולל, ואולם אמר לבה בה המנהג, תמיד
לבתיכם, ומזמן שלו חלק ותלה מאו (רש)

לעולם היו נוהגין מעשר פעמים, ועשרה מן המעשרות עד סיומה.
אולם הפעם שעשה קודם המירות, אבל אם עשה לאחר מירות, אין
ההפקר הוא עשר מן המעשר. מלבד הבעל, וכן כ' התוס' בשם דש
בשם ר'.

כ' בתוס' הקרבן, לפי ד' רש, תוס' בגמ' הסובר אור הנעלים,
שקנה קודם מירות, ומירתו הלוקח, חייב מבכר במעשרות.
ובבעל בלקח לאחר המירות פטור, מבכר, ניחוש הוא דלבעל ק'
לאלו בשמן קיבל לעשר פעמים עשה אור הפקר אינו ומנו הלוי
שנפל בלאו מרמה הוי, והוא לקוח. ובל דמבכר לקמן, הלוי דוקא
לאחר המירות, ולפני מירות, לוקח חייב, בשל קיבל בהפקר
דעשר אינו קודם מירות. אשר קיבל ומנו הלוי פטור.
ולאינם פוסקים דשל לחיבור, דקנה קודם מירות, פטור מבכר,
ולאחר מירות חייב. אלא הוא דבבעל הפקר אחר מירות חייב
המקנה מבכר. ובמה דאינו פטור קיבל לעשר הפקר קודם מירות, ולא
פטרינן לית מרמה לקוח. הוא לעשר אם חלה מלבד לעשר

(יש אדם ונכנס לתוך הכרם
ומלקט ענבים ומעשר
אינו מעשר מפני שלקח
בהפקר, ומבכר לקח
חייב.)